

Izhaja dvakrat na teden v Goricih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, jutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 8 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“. A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlanih naročnine se ne odzivamo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.
Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Ogledi in poslanice
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in salaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglašje v „Slov. knjižnici“ se računuje po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Brez programa in doslednosti.

V.

Danes nekoliko polemike z ozirom na prve štiri članke.

„Goričane“ so spravili moji članki še huje v zagato konfučnosti, ker hoteli bi nekaj odgovoriti, pa ne znajo in ne morejo, a kar rečejo: jih še bolj potlačiti!

Jaz sem dokazal z neoporečnimi dejstvi, ki so tiskana celó v „Gorici“, neodkritosrčnost in neznačajnost „Goričanov“ v abstinenčni politiki, ki je danes glavno vprašanje, katero treba na kak način rešiti. V odgovor sva dobila dr. Tuma in jaz bedasto očitaje, da so sli narazen najini nazori o — grofu Alfredu Coroniniju tekom meseca aprila, t. j. pred pol letom.

Krasna logika! Odkod pa vedó „Goričani“, da jaz takrat nisem imel enako dobrega mnenja o grofu Coroniniju, kakor sem o njem zapisal? Podlikanje in sumničenje v tem oziru si naravnost prepovedujem! Na Vaše trditve brez dokazov pa nikdo ne dá nič... in ne sme dati! V tem oziru nisem dal še nikdar povoda, da bi mogel kdo dvomiti o mojem poštenju! — Kje stoji pa zapisano, da dr. Tuma je moral imeti o grofu C. enako mnenje kakor jaz? Jaz sem imel lahko o njem najboljše mnenje, dr. Tuma pa najslabše, — a zategadel „Gorica“ danes še nima pravice govoriti o najini nedoslednosti in celó — neznačajnosti, narobe: prav radi tega sva oba sama sebi dosledna in značajna, ker poslušava le glas svojega prepričanja, ne gleda na to, ali bo najina beseda komu ugajala ali ne!

Enako moram zavrniti podlikanje, da sem hotel poslance razdvojiti, ker sem grofa pohvalil v „Soci“ 18. aprila. Saj so bili takrat poslanci jako razdvojeni, kar sem prav jaz najbolje vedel. Dr. Gregorčič je stal na čelu „cincarske“ skupine, grof Coronini pa one, ki je bila za odločno, radikalno politiko. Naravno, da sem bil jaz na strani druge skupine — in zato sem tudi kazal do nje svoje simpatije. Želel sem, da bi ostala gospodar položaja radikalnejša struja! — S svojim očitanjem v istem članku sem poslance le združil in ne še dalje razdvojil!

Zdaj pa še nekaj! — Kakó je mogoče očitati komu (recimo v našem slučaju meni), da je nedosleden in neznačaje, ako ima danes o kakem človeku (recimo o grofu C.) drugačno mnenje nego ga je imel pred pol letom? — Primerjajmo! Mihec je bil pred pol letom še docela pošten človek, da smo ga vsi radi imeli; ali začel se je pretepati, ljudi slepariti itd. Ali moramo imeti o njem vedno enako dobro mnenje? — O grofu C. ni bilo nikdar splošno enako mnenje, marveč jako različno, niti ne posebno laskavo. Zakaj bi jaz ne smel priti o njem do drugačnega mnenja, ako imam v to dovolj opravičnega povoda? O tem bom že še govoril! Za danes tu le en slučaj! Grof Coronini se ni nikdar nič brigal za naše denarne in gospodarske ustanove; ni član ne „Goriške ljudske posojilnice“, ne „Trgovsko-obrtna zadruga“, ne „Krojaške zadruga“; on nima pri teh naših zavodih ne novečica hranilne vloge, dasi bi moral vedeti, da daje n. pr. „Trgovsko-obrtna zadruga“ hranilom več garancije nego n. pr. „Mont“, kateremu zaupa svoje denarje. Zdaj pa se je postavil na čelo novemu denarnemu zavodu, ki po svojih pravilih ne more imeti drugega namena nego boj dosedanjim denarnim zavodom, torej boj, ki lahko spravi v nesrečo na stotine posestnikov, trgovcev in obrtnikov... Zakaj torej ne bi smeli imeti o grofu C. drugačnega mnenja...?!

Sicer pa naj „Goričani“ kar nič ne govoré o taki doslednosti, saj so prav oni dali največ dokazov, kakó so premenili svoje mnenje o osebah kar čez noč! Gabršček in Tuma sta bila jako v časih, danes sta dva zločince; Peter Medvešek in Likar sta bila zločince, pa sta dva angelja...! Očitaje o nedoslednosti in neznačajnosti v tem oziru ohranite torej za-se.

Dr. Gregorčič se je oglasil po dolgem času s kratko izjavo, da ni resnična trditev, da je priobčil „Slov. List“ znane dopise z njegovo vednostjo ali z njegovim privoljenjem... O tem opozarjam na članek dr. Tume in na moj dostavek.

Na vse moje članke o abstinenči in kar je z njo v zvezi (— in v zvezi je blagor dežele ter velik del napredka našega naroda na Goriškem!) —, v „Gorici“ ni stvar-

nega odgovora. V 15. številki čitamo le ta-le velezanimiv odstavek:

„Ako niso resnične trditve dr. Tume, potem bi slonel naš članek na neresnični podlagi. Dokler pa dr. Tuma ne prekliče svojih člankov, katere je podpisal kot neresnične, ne moremo reči družega kakor, kar smo pisali — je resnica, če tudi bi „Soča“ radi tega zbesnela.“

Kdo razume to kolobocijo? Kaj je torej resnično: ali tisto, kar je pisala „Gorica“ in je govoril dr. Gregorčič za abstinenco ali proti nji? V „Soci“ sem doslovno ponatisnil oboje! — Na to bi bilo treba odgovoriti! Ker pa pošten odgovor ni mogoč, zato se „Goričani“ zvijajo, kakor znajo, — nerodni so dovolj, da niti tega ne znajo nekoliko bolj dostojno... Greh se kaznuje sam!

„Gorica“ pripozna, da je bil dr. Gregorčič neodkritosrčen v politiki nasproti najožjim sodelovalcem zadnjih let. Opravičuje ga pa s pravilom: da ljubezen rodi ljubezen, odkritosrčnost pa odkritosrčnost! Potem pa hoče zvrniti tako pravilo na razmerje dr. Gregorčiča z dr. Tumo in Gabrščekom. — Na to zavijanje moram povedati, da nisem mislil toliko na odkritosrčnost dr. Gregorčiča do dr. Tume in mene, kolikor odkritosrčnost v stvari sami in radi nje do drugih sodelavcev, pred vsemi do grofa C. in tistih, ki so bili bolj za odločno nastopanje. In ta neodkritosrčnost je bila tako velika, da je nastala celo napetost. Jeden g. poslanec se bo gotovo še spominjal, kakó je grozil še po znanem napadu o „narodnih trojih“ (kateri je hvalil!), da vrže dr. Gr. kakor je vrgel on(?) dr. Tonklija. Isto je ponavljal še v začetku maja v pričo jednega gospoda ob moji postelji, ko sem bil nekaj bolan. Danes so pa pozabili na vsa ta nasprotja. Združil sem jih — jaz, t. j. zdaj so složni v boju proti meni in dr. Tumi. O taki neodkritosrčnosti med našimi „prvaki“ je bilo govorjenje ne pa o tisti, katero prinaša na dan „Gorica“...

Toliko naj zadošča! V bodoče na taka zavijanja ne bom odgovarjal. Pazljivi čitatelji že sami pogodé pravo!

Za zdaj mi „Goričani“ niso dali povoda, da bi jih mogel še v čem zavrniti z ozirom na prejšnje članke pod tem naslovom. Kdor jih je čital in ni zaljubljen v

osebo Gregorčičevo (kakor meni „Gorica“, da je zaljubljen vanj „ves narod“), tedaj mora priznati, da so nespodbita slika sedanjega položaja v deželi, ko imamo „narodno vodstvo“ brez programa, brez doslednosti! Program in doslednost opazamo edino le v zalostnem osebnem ubijanju dveh glavnih političnih nasprotnikov.

A. Gabršček.

Pismo prijatelju.

List dr. A. Gregorčiča in Alf. grofa Coroninija „Gorica“ ponatiskuje v zadnjih številkah neko moje zasebno pismo mojemu bivšemu sošolcu na vseučilišču in prijatelju. Iztrgava iz celega pisma posamezne stavke in istim podliko to, kar mu gre v gotovo namero. To pismo sem pisal v neki denarni zadevi istočasno s pismom g. župniku Antonu Berlotu na Vogerskem. Ker je bila prva stran pisma približno enaka in sem isti dan odpravljal več pisem, sem zamenjal pismo, namenjeno mojemu prijatelju, z onim, namenjenim g. župniku A. Berlotu. V svojem pismu sem intimno izrazil nekatere misli o politiki in o glavnih osebah, ne da bi, kar se po sebi razume pri takih prilikah, Bog vo kako pazil na zlog, izraze in zvezo. Moj prijatelj je takoj po prejemu pisma uvidel, da je prišlo po ponotli v njegove roke, ter mi je to naznanil. Zahteval sem vsled njegovega dopisa od g. župnika A. Berlota, da mi mojemu prijatelju namenjeno pismo vrne, z besedami: Odpiranje tujih pisem po zakonu je kaznivo. Vi ste sicer prejeli tuje pismo po moji krivdi; ali mozaost zahteva od Vas, da tega pisma ne zlorabite, ampak da ga vrnete, ali mojemu prijatelju naravnost, ali meni. Nato mi je g. župnik A. B. odgovoril, da mi pisma ne more vrniti, ker je uničeno, in da smem biti brez vse skrbi. S tem sem mislil, da je stvar poravnana in da se vsebina pisma ne bode zlorabila. Kakor pa vidim, je g. župnik A. Berlot dal pismo politični stranki na razpolaganje in dovolil, da se iz tega pisma trgajo posamezni stavki in ponatiskujejo s komentarjem zadnje vrste. Med drugim je iztrgan iz pisma stavek, da je bil m. januarja l. 1898. bivši državni poslanec Koblar pri meni v Gorici in da mi je on sam priznal, da ne bi prejemali dopisov v „Slovenski list“, ako ne bi imeli zagotovila od dr. Gregorčiča, da je vsebina teh dopisov po njegovih intencijah. Kakor kaže članek v „Gorici“, se je ali uredništvo ali dr. Gregorčič obrnil vsled tega mojega zasebnega pisma prijatelju na bivšega drž. poslanca Koblarja v tej zadevi in je od tistega nobena stvar ni mogla ogreti. Vedno še je bil pred njegovimi očmi Marko, v ušesih so mu donele njegove besede, morila ga je groza njegovega nastopa; in vest o Ottorinovi zmagi ni mogla pri njem narediti čudeža, ki ga je napravila pri hčeri.

Toda počasi, počasi je vendar prišel k sebi tudi on, in je začel kaj govoriti. Nazadnje se je celó dobil lek, kateri mu je razpršil nevoljo in ga povsem oživil. Neki stari baron, njegov prijatelj, ga je namreč, predno se je poslovil, potegnil v stran, in mu je rekel, da je cesarski namastnik prašal po njem. Ste videli kedaj žalostno, medlo kljuse s sklonjeno glavo in povešenimi ušesi, katerega ni mogoče spraviti v tek, naj se ga še takó priganja, tepe ali zbada? — A prigodil se, da mahoma začne brcati z zadnjima nogama in na to zdirja kakor žrebe naprej. Kaj je bilo? Voznik ga je dregnil ob kako rano. — Takó je bilo z grofom.

„Kaj res? po meni je prašal?“ je skrbno pozvedoval ničemurni plašlivec. „Je prašal.“

„In kaj... kaj je rekel?“ (Dalje pride).

OSEMNAJSTO POGLAVJE.

Komaj zvečer so dospеле v hišo grofa Del Balzo vesti o bojnih igrab. Prinesel jih je odvetnik Lovrenec Garbagnate. Bice se je bila komaj nekoliko opomogla po groznem strahu prejšnje noči, vrh tega so jo še celi dan mučile vsakovrstne skrbí radi nevarnosti, v katerih je bil Ottorino. Zató je z veliko napetostjo poslušala pripovedovanje odvetnikovo. Kakor cvetica, vela od suše, privzdiguje glavo, ko jo jutranja rosa krepča, ravno takó se je ona ob tem pripovedovanju oživljala k novemu življenju. A ko je nazadnje slišala, da je mladenič po prestanem boju spoštljivo poljubil moder pas, ki je imel privezan okolo života, kazaje takó, da mu je misel na svojo deklico pomagala do častne zmage, se je zaljubljena devotka vsled prevelike radosti, ki ji je polnila dušo, skoro onesvestila. Zató se je morala nekoliko trenotkov odtegniti družbi, in zakrivši si obraz z rokama, se je razjokala. Vrnivši se potem zopet v dvorano, je tisti večer še neštetokrat, čutila, kakó se ji je vzdigovala kri v obraz, ko je slišala vsak hip in od vseh izgovarjati tisto njej takó drago ime.

Tedaj si je pravila: „Moj je“, in nežni ponos je navdajal njeno sree.

Včasí je pač mislila tudi na svoj položaj, mislila je na očetove besede, da nima nikoli več videti ljubljene mladeniča, spomnila se je tudi Marka: a vsi ti strahovi so se izgubljali kmalu, premagani od prevelikega novega veselja, kakor gine megla v dolini, kadar začne solnce dobro ogrevati.

Ponosna in srečna, da je posvetila svojo ljubezen taki osebi, ki je je bila popolnoma vredna, ter da je izvoljena in srčno ljubljena od njega, ki se je popel do take časti, ni tako mogla misliti na kako nesrečo. Njeno dušo se je udajala upanju, prihodnost se ji je smehljala naproti, in njena domišljija je vstvarjala v njej tisoč veselih dogodkov.

Vitozi in gospe, ki so prišli ta večer h grofu na posete, so izrazili svoje začudenje nad tem, da se on ni prikazal pri bojnih igrab. Ko so se razgovarjali o tem, kar se je bilo tamkaj dogodilo, so kajpada omenili tudi zadevo o Camovem očesu. Pri vsaki drugi priliki bi se bil grof z vso dušo polotil razprave in si jo kar prilastil; a tistega dne je bil takó skrajno čmeren, da ga

- 70 -

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Bela stranka je bila proglašena kot zmagalka. Ko so bili zbrani glasovi ne le bojnih sodnikov in urednikov temveč tudi plemenitih gospá in gospodičin, je bilo določeno, da se je Ottorino izkazal najhrabřejšega. Njemu torej je bilo pri-sojeno darilo: beli konj z belo opravo in srebrni šlem in ščit. Takó so končale bojne igre tistega dne.

Orožarjeva žena je bila neizmerno zadovoljna in ponosna, da se je bil proslavil tisti lepi mladenič, kakor ga je ona nazivala; zató ga je neprenehoma hvallila. In pela mu je hvalo toliko časa, da se je dobremu možu že preveč zdelo, in je začel godrnjati in pihati, in le malo je manjkalo, da ni začel še kar ondi vpričo vse množice razsajati.

dobil zatrdilo, da ni bil pri meni v Gorici, in da ni govoril z menoj o dr. Gregorčiču in dopisih v „Slovenskem listu“. Prav na de- bello je v „Gorici“ tiskana bivšega drž. po- stavnica Koblarja izjava, da z menoj sploh ni nič govoril. Dr. A. Gregorčič pa v istem listu „Gorica“ v „poslanem“ izjavlja, da se z nje- govo vednostjo v „Slovenski list“ ni pisalo proti meni. Kar se tiče postopanja g. žup- nika A. B. in dr. Gr. v listu „Gorica“ proti meni in zlorabe mojega pisma prijatelju, o tem naj sodi vsak sam, ali je to postop- panje lojalno in častno, ali ne, po- sebno, ako se mi je zadrževalo, da je to pismo uničeno, in da smem biti brez skrbi. Kar se pa tiče izjave dr. A. Gr. in kurata Koblarja, pa ne morem povedati drugega, kakor to, kar se je godilo.

Za časa, ko sem bil koncipient pri odv. dr. Franko, t. j. m. decembra 1897. in do konca februarja 1898. in skoro sem gotov, da m. januarja 1898. je prišel kurat Koblar v Gorico. Da je bil pri meni v pisarni, ne morem drugače dokazati, kakor da se skli- cujem na odv. dr. Franko in na njegovega pisarniškega vodjo g. Musiča, katerega se bo- deta pač spominjala, da je kurat Koblar skoro celo uro z menoj v pisarni dr. Franko, ozi- roma v moji posebni sobi, konferiral. Vse- bina tega pogovora z g. Koblarjem je bila ta:

Da se hoče osebo poučiti, kaj je z napadanjem moje osebe v „Slovenskem listu“ zato, ker je on nekako odgovoren; da se hoče sam informirati o drugih razmerah pri- naz, da bo vedel prejemati ali odklanjati take dopise. Očital mi je, da se pretesno vezem z g. Gabrščekom, in da tako kažem liberalno stran; da se mi vsled tega tudi ne zaupa. Odgovoril sem mu na to, da Ga- bršček spodbuja pred vsem zaradi njegove delavnosti in čistega rodoljubja; da pa se tudi pri vsaki priliki do skrajnosti in osterosti „Soča“ ublaži, in da je morda ravno moja zasluga, ako je g. A. G. napadanje klerikalne stranke in dr. Mahnič v „Soči“ opustil. Z- trjeval sem mu, da sem na g. A. G. kon- sekventno in jako previdno dalje časa upli- val, da je polemiko glede dr. Mahniča opustil. Zatrjeval sem mu dalje, da skušam biti po- polnoma stvaren, in da se ne zavzemam za osebo g. A. G. kakor hitro vidim, da ni na svojem mestu. Obžaloval sem po drugi strani, da „Slovenski list“ sprejema dopise proti moji osebi, ne da bi bilo uredništvo dovolj poučeno o naših razmerah. Nato mi je g. kurat Koblar odgovoril: „Jaz ne bi bil pustil dopisov proti vaši osebi objavljati, ako se nisem od dr. A. Gr. prepračil sam, da jih isti odčrkuje“. G. kurat Koblar mi je celo povedal, pri kateri priliki je g. dr. A. Gr. o meni govoril; in sicer je to bilo še takrat, ko je bil drž. poslanec in se je z njim vozil z Dunaja proti Ljubljani. Med potom sta pršla v političnem razgovoru na naše raz- mere, in pri tem se je prepračil, da je dr. A. Gr. dopise v „Slovenskem listu“ odobral*) je in proti moji osebi. Na to sem g. kuratu K. priznal, da sem, za- libog, tudi jaz prepričan, da je dr. A. Gr. že davno proti meni, pa ne vem iz katerih razlogov; da se dr. A. Gr. o meni jako moti, da mi tako malo zaupa; ter da jako obža- lujem, da moje moči neče rabiti. Povedal sem mu, da sem takoj po nesrečnem izidu volitev v državni zbor m. marca 1897. stopil k dr. Gregorčiču ter mu izjavil: Alf. grof Coronini je s svojim obnašanjem voliko zakrivil, da so volitve tako izpadle, kakor so. Ne morem odpustiti grofu, da nas je hotel zapustiti v onem trenutku, ko ste stali obe stranki tako rekoč v bojni vrsti druga proti drugi, in nismo imeli nobenega kandidata na nje- govem mestu. Izrekel sem se, da pri njegovi nestalnosti ni mogote delati z doslednostjo, in da nama drugega ne preostaja, nego tesno združiti se v skupno delo. Ponudil sem dr. A. Gr. vse svoje moči ter mu dal častno besedo, da ne bo nikdo vedel, da delo, misli in načrti izhajajo od mene, da bom vse to izvrševal le pod imenom dr. A. Gregorčiča, in da bom jaz sam zadovoljen z vspehi, ka- tere gotovo dosežemo. Pravil sem, da je dr. A. Gr. mojo ponudbo odklonil, da se je pri tem izrazil, da sploh sam nima nobenega načrta več in nobene misli več za bodočnost; da je računil mnogo, mnogo načrtov delal;

*) Dr. Gregorčič je podal v svoji „Gorici“ kratko izjavo, se je zdej, ko je dobil od ljubljanskega ku- rata g. Koblarja neko pismo, katero mu je lahko napisal brez pomisleka. Kaj pa pravi g. Koblar? Evo: „...da ni priznal, da se dopisi v „Slov.“ ne jemljó, ako jim dr. Gregorčič ni za- trdil, da so po njegovih intencijah“, — in da je „ba- talost, da bi se dopisi „S. L.“ pošiljali v po- trjenje dr. Gregorčiču“.

Cemu taka izjava? Saj tega tudi ni javno nikdo trdil! Ali vkljub temu more biti resnično, da so se pošiljali dopisi v „S. L.“ z vednostjo dr. Gregorčiča... saj take okolnosti g. Koblarja niti ve- deti ni treba...

Toda g. Koblar je dr. Tumi res priznal, da so prišli dopisi v „S. L.“ z vednostjo dr. Gregorčiča. Ako je pozabil, da je to njemu priznal, ez ne čudim, saj je pozabil celo, da je sploh z njim govoril, dasi je bil prišel nalašč v Gorico, poiskal ga v njegovi pisarni in se z njim dolgo časa razgo- varjal... Spomini so pač raznih vrst... Ali g. Ko- blar se bo morda spominjal, da sem govoril tudi jaz o isti reči še meseca marca, z gospodom, ki vse dobro ve. Ko sem jaz dejal, da mi je dr. Gre- gorčič utajil, da bi prihajali dopisi iz Gorice proti abstinenci z njegovo vednostjo... mi je odgovoril oni ironički smehljaje se: „Kaj Gregorčič, Gregorčič je takó govoril?“ Čudno!

Jaz sem ponavljal isto obžanje tekam pol leta v raznih oblikah, tudi v pogovori — a dr. Gr. se je oglasil šele zdej z ono izjavo, ki me po obliki spominja na nekdanjo — prakso: vse se lahko pre- klíce, na vse se lahko prišee — le pravo obliko je treba najti!

A. Gabršček.

da se mu je pa večinoma vse izjavilo in vse drugače prišlo. Kakor je mislil. Zato pa da sploh sedaj načrtov ne dela. Kar se tiče moje osebe, naj le delam naprej, kakor sem delal, ali ponudbe ne sprejme, kakor sem jo stavil. G. kurat Koblar mi je po vseh po- jasnilih konečno obljubil, da ne bo več sprejemal dopisov v „Slovenski list“, da mu moja pojasnila zadostajo. Ločila sva se z besedami: „G. kurat, imajte zaupanje v mene, tekem časa se gotovo vse uglaadi“.

Povedal sem o tej zadevi stvar, kakor se je vršila. Kaj sklepi iz tega stranka dr. Gregorčiča, to seveda pripušcam njene- mu glasilu „Gorica“. Obžalujem pa, da se pri boju, ki je nastal med osebami, pri nas na Goriskem, izrablja vsaka se tako intimna stvar. Pozval sem dr. A. Gregorčiča in dr. ponovno in očitno, naj mi po- vedo, kaj sem zakrivil do onega glasovitega pisma v drugi številki „Gorice“, ki mi očita narodno izdaj- stvo; kako sem prestopil narodni program, in kaj sem pregrešil proti „narodnemu vodstvu“. Na ta moja vprašanja gospodje se danes niso odgovorili. Vidim pa, da gre vsa pisava „Gorice“ sedaj na rovaš vsake posamezne besede, ki se tiska v „Soči“ ali pa pobere iz intimnih in prijateljskih pogovorov in go- voric ali celo pisem. Ta pisava „Gorice“ in boj, kateri vodita dr. A. Gregorčič in Alf. grof Coronini, postajata od dne do dne bolj gnjusna. Zaradi tega se bom tudi od danes naprej izogibal, kolikor le mogote, vsaki po- lemiki s „Gorico“. — Izjavilo se je v „Gorici“ jasno in nedvomično, kaj se hoče glede moje osebe doseči: Uničiti mi poštenost in onemogočiti vsako moje delovanje na Go- riskem. „Calumniare audacter, semper aliquid haeret“. Poznavam istinost tega pregovora in tudi vem, da bodem občutil, kakor že, posledice obrekovanja in blatenja. Kličem pa vendar konečno g. dr. A. Gregorčiču in Alf. grofu Coroniniju: Moje najhujše orožje proti Vama je poštvalnost, rodoljubje in pošte- nost. Utegnem imeti mnogo osebnih lub, katere lahko izkoristate proti meni kakor hočete, ali moje orožje proti Vama je tako, da se ga ne stranujem, in s takim orožjem v roki, četudi podležem, častno podležem. Ugonobite me morda telesno in materialno, pride pa čas spoznanja tudi za Vaju.

V Gorici, dne 19. oktobra 1899.

Dr. Henrik Tuma,
dež. poslanec in odbornik.

Domače in razne novice.

Naročnikom. — Zdej, ko se je pričela proti „Soči“ silna gonja, opozarjamo vse svoje prijatelje in somišljenike, naj pazijo na vse, kar se godi. „Soča“ je imela že hudih bojev v najrazličnejših oblikah, ali srečno je prestala vse. Bila je že na in- dekso, po celi deželi so jo preganjali, celo v posvečenih krajih, — toda uničili je niso. Zdej je nova doba takega preganjanja — in kakor doslej prebije tudi sedanje viro častno in zmogovito. Prosimo pa somišljenike, naj ne bodo preveč popustljivi: zob za zob!

Odkar je počel letošnji razpor, se je „Soča“ držala dostojne oblike v polemiki: v zasebnosti polit. nasprotnikov ni se- gala; marveč držala se je vselej stvarnih razlogov in stvarno pobijala svoje nasprot- niki. Na nasprotni strani pa je bilo edino orožje: osebno ubijanje neljubih „tekme- cev“. Na to polje ne bomo sledili, dasi smo vedno izzivani! Naj počno nasprotniki kar- koli, vse si opravičujejo, vse jim je dovo- ljeno! Mi pa bi se ne smeli niti — braniti. Hinavci zdej nedolžno zavijajo oči in se grožé nad tem, da je Gab. povedal resnico o preteklosti, čes: tega bi ne bil smel storiti, — ne brigajo pa se, da je bil prisiljen to storiti v obrambo svojega poštenja, iz- zivan že nad 3 mesece z nečutenimi lažmi o preteklosti... Tu vidijo velikanski greh, ostudna zlačenja in izzivanja „Goričanov“ pa opravičujejo z ničvrednimi razlogi...

Toda poštna reč znaga, o tem smo trdno prepričani... In če tudi ne še takó kmalu, nič ne dé: pride čas tudi za nas! Do tje pa ostanemo v poštini opoziciji, ki je potrebna...

V tem boju prosimo pomoči vseh tistih rojakov, ki so uverjeni: da žalena pravica je na naši strani... Doslej smo veliko pole- mizovali, a utegne biti, da bomo mnogo na- padov prezirali...

Našemu listu so napovedali bojkot... Hočajo imeti še ostrejša nasprotja...! V teh časih prosimo vstrajne podpore naročnikom..., kajti „Soči“ ni nikdo zložil v tak namen ti- sonakov, marveč se zanaša edino le na pod- poro naročnikov v podpori — rednega plačevanja naročnine. To je postalo zdej nujno potrebno.

Mi smo pripravljeni na zgubo naroč- nikov iz „Goričanskih“ vrst; na te niti ne reflektujemo, naj le bodo živili hrano Petra M. in Gasparja L. Odpadlo jih je doslej 8 (a novih je došlo več!); agitacija se nada- ljuje... Mi objavimo imena takih „Goriča- nov“ v namen, da se bodo vedeli ravnati naši naročniki, namreč: da jim ne bodo „Soče“ posojali. Tega nikar ne! Pro- simo! Prijatelje pa prosimo, naj širijo naš list in naj ga zahtevajo povsod, kjer imajo v to pravico... Brez boja ni zmage tudi naj- postenejši stvari! Bledih je pravica!

Slovenski bogoslovci, ki so vstopili letos kot prvoletniki v gorisko bogoslovje: Č. gg. Brezavšek Ivan z Vrha, Fon Jožef iz Vrsna, Ivancič Jožef iz Kamna, Kobal Ignac s St. Viskegore, Lavrenčič Franc iz Salez, Leban Albert iz Prvačine.

Poroka. — G. Štefan Pregelj, c. kr. finančni koncipist v Trstu, se je poročil z g.čno Josipino Hornitschek v Trzinu. Na mnoga leta!

Poštnim veznikom v Trstu so ime- novani absolvirani srednješolci Rud. Cer- quenik, Drag. Ussai in Marij Toma- desso.

Ali je res? — Iz Gorice: „Goričan“ prof. Berbut je naložil dijakom realke, da morajo kupovati zvezke za naloge pri — Italijanu. Takó razumejo „Goričani“: podpi- ranje naše trgovine!

Imena porotnikov za prihodnje za- sedanje. — Pravi porotnikom so dolo- čeni: Alpi Fran, Ferfila Fran, Flego dr. Peter, Furlani Josip, pl. Gironcoli Fran, Guglielmo Alojzij, Juretič Anton, dr. Ličen, Valentinuzzi Rug., Villat Al. in Ziani Al., vsi v Gorici. — Černe Peter iz Solkana, Faganel Iv. K. iz Mirna, Ferletič Jos. iz Dola, Gabrovič And. iz Vipolž, Kofol Val. iz Kanala, Lukežič Jak. iz Sovodnje, Mervic Jos. iz St. Petra, Nanut Ivan iz Bilj; vsi iz goriskega politiskega okraja. — Altran Iv. iz Ogleja, Angeli Iv. iz Kormina, Bradaschia Maks. iz Červinjana, Clemente Nat. iz Pierisa, Candussi Jurij iz Romansa, Cosolo Dom. iz Roč, Milocco Anton iz Terza, Zgubini Karol iz Kormina, Stabile Iv. iz Ogleja, Venika Jos. iz Jenikovega, Zucchiati Ant. iz Medane; vsi iz gradi- ščanskega politiskega okraja.

Juretič Anton iz Kobarida, Lapanja Iv. iz Ponikev, Luznik Ivan iz Polubinja, Triller dr. Karl iz Tolmina, Volarič Ivan iz Robiča; vsi iz tolimskega politiskega okraja.

Na mestniki porotnikov so: Bombig Jurij, Candolini Jos., Cristofolletti Jak., Gyr Ivan, Mose Jurij, Musina Avg. Pallich Jos., Potatzky Ant. in Poveraj Martin.

Izmed 45 porotnikov in namestnikov je 20 Slovencev.

Gabršček izdaja — „uredniške taj- nosti“. — Neki g. profesor v Gorici nam je zapisal besede: „Kdor raznaša uredniške tajnosti po svojem listu ali pa kakó drugače, je neveren človek. Kdo mu more se kaj zaupati?“

Na to kratek odgovor! Vedeli smo, da bo to edino orožje, s katerimi bodo branili dr. Gregorčiča! To orožje pa v na- šem slučaju ne velja! Gabršček je dokazal tekmo 10 let, da mu lahko vsakdo vse zaupa. Sprejemal je potrpežljivo grehe dru- gih na svoje rame, dal se je tirati za druge tudi pred porotnike in plačevati potem ogromne svote — a ni izdal nikogar...!

Danes je to drugače! Dr. Gregorčič je ustanovil list, ki nima hvaležnejše naloge — nego da poseva v uredniško delovanje Gabrščekovo na lažnjiv način, naklada je njemu na rame vse, kar so morda uteg- nili (to naglašam!) grešiti vsi sotrudi- niki in isto dr. Gregorčič. Kdor danes laže o uredniškem delovanju, ko je delal poleg mene in hoče s svojimi grehi mene črniti pred svetom, ta nima ni- kake pravice več, da bi se zanašal na uredniško tajnost. „Gorica“ hoče naslikati mene kot nekako strašilo, naklada je meni na dušo grehe, katere je „Soča“ kot taka na- redila (ali si jih „Goričani“ zdej le izmiš- ljajo!), in kriči: glejte tak lopov, tak nezna- čajnež, tak hujskač je Gabršček! In v očigled tolikim izzivanjem se hoče razuniti na uredniško tajnost, da bi jaz ne smel povedati — resnice? da bi ne smel reči natelniku „Gorice“: Vi sami trkajte se na prsi za najhujše „Sočine“ grehe, katere Vas list mene naklada na vest in dušo, da bi me naslikal v očeh javnosti v najhujših barvah!

Kdor govori takó, kakor tisti g. pro- fesor v Gorici, rabi proti Gab. skrhano orožje, ki nima veljave nikjer... Kdor hoče uživati ugodnosti uredniške tajnosti — je mora biti vreden! Ako je pa ni vreden in hoče z lažjo tirati urednika in list v pogubo — naj ne računá na tajnost, kajti čast in poštenje je nad vsako tajnostjo...

Tiste pa, ki se jeze kakor omenjeni g. profesor, vpraša: Kaj pa one nesramnosti in laži Gregorčičeve „Gorice“ o zasebnosti in z a k o n s k e m življenju polit. nasprotnika? To, to je tisočkrat huje nego izdajanje uredniške tajnosti... „Gorica“ vas ni raz- grela, za njo imate sto opravičevalnih raz- logov... Vsak po svoje! Pojmi o poštenju so pač različni!!!

A. G.—k.

„Corriere“ je začel prinašati večeraj v italijanskem prevodu Gab. odprto pismo na dr. Gregorčiča, „da bo skandal še večji“. Enako je bil storil o svojem času s pismi „narodnih voditeljev“ na dr. Tuma. — Dostavljamo le še, da je prevod jako slab ter ne odgovarja izvirniku v najvažnejših rečeh.

Notarska mesta v Gorici. — Ker je umrl notar Nordis, je prazno jedno notarsko mesto v Gorici, in za isto vložiti prošnjo je razpisan čas do 28. t. m. Tudi to mesto pritiče edino le Slovencu, ker treba pomisliti, da vsi notarji v Gorici imajo največ posla s Slovenci, z Italijani bore malo, in zato za- došča za Italijane, da imajo enega notarja,

in ta je Costantini; drugi pa morajo biti Slovenci. Tako bi bila ta reč razdeljena pravilno. Za novo mesto se poganjajo Itali- jani na vse kriplje, in kolo ve, če ga ne dobi tudi kak Italijan!

Gabršček — ovaduh. — Današnja „Gorica“ divja in kliče narod na boj proti — ovaduhu. Kdor je čital moje odprto pismo, vé dobro, da je moralo sedeti. Ali sem hotel morda odgovoriti po Gregorčičevem uzoru s člankom „Dr. Gregorčič in njegova okolica“? Ali tako nizko nisem padel, da bi vlačil zasebno in rodbinsko življenje v javnost...!

Torej ovaduh? Kaj naj rečemo pa „Gorici“, ki je nesramno lagala o ure- dovanju „Soče“ v preteklih 10 letih? Ona ni nikogar ovajala, le vse je nalagala Gab. na hrbet, da je po njem udrihala. — Hinavci! Tisti ljudje, ki so živeli ves čas od ovadustva — se zgražajo danes nad resnico, katero sem moral povedati! To so tisti „Goričani“, ki so izdajali celo za- sebna pisma, celo taka, kakor je ono, o katerem govori danes dr. Tuma! Taki ljudje nimajo pravice, da bi druge pitali z ovaduhi, se manj, da bi pisali take bombastične članke o ostudnosti ovadustva! Le zgražajte se, ko- likor hočete, omazali ste se pred svetom sami. — Pozivljaj in prosil sem dovolj, a ko je Vaša podlost lagala celo o mojem zakonskem življenju — je bilo mojega po- trpljenja konec!

A. G.

Starašinstvene volitve v Komun. — Pišejo nam: Dvadnevne volitve v novo ko- mensko starašinstvo so končane. Če tudi so se vršile mirno in brez velikega razvnetja, so vendar „lepi dnevi“ od nekdanj za staro starašinstvo minoli, in dolgoletna doba samo- vlade je končana!

Prislo je po mirni borbi do tega, do cesar bi bilo prislo že pred 4 leti, da ni bilo tako odločno strankarskega pritiska od znane mogočne strani. Župan K. in njega pajdasi so čisto pogoreli in upati moramo, da sijajna zmaga stranke „mladih“ bode le v prosep občin in v korist narodni stvari.

Konečno izražam uado, da novo sta- rešinstvo popravi tudi to, kar je staro zgre- šilo z ono zaupnico, ki jo je skovalo v — gostilni. Sine ira et studio. Občan.

Na laški takt. — Poročajo nam iz Št. Ferjana: V nedeljo so imeli naši fantje običajni ples, in sicer na laški takt! Pa to ni bilo letos prvič marveč že drugi. Prvič so imeli izgovor, da ne dobé domačih god- cev, ali sedaj so jih dobili prav lahko, ako so se malce pobrigali. Potem pa merodajni činitelji bi bili morali staviti fantom kot predpogoj plesa slovensko godbo. Ne bilo bi napadno, če bi naši zastopniki v občinskem svetu dovoljevali ples le proti temu pogoju, da fantje naroče slovensko godbo, ako res že naši fantje še nimajo smisla za geslo: „Svoji k svojim!“ — Zadnji čas je pač, da se vzbudimo iz narodne zaspanosti v tem pogledu, ker sramotno je za nas, da hodijo k nam laški „burši“ iz Gorice piskati na svoje „Marameo“-instrumente!!

Postenega Brica to boli v srce, ker na tak način gremo rakovo pot, vedno globlje v lasko sužnjost, s podpiranjem tujev si kopljemo sami sebi grob raznarodevanja, namesto da bi se reševali iz laskih krempeljev!

To bodi povedano vsem tistim, katerim tiče.

Nova brzojavna postaja. — Tudi pri c. kr. poštнем uradu v Sv. Luciji ob Soči se je odprla brzojavna postaja dne 16. t. m. na novi črti Ljubljana-Gorica.

Železnična vest. — Kakor javlja c. kr. ravnateljstvo državne železnice v Beljaku, so od sedaj zanaprej ponočni brzovlaki na progi Sv. Mihael — Amstetten zopet v pro- metu. S tem je promet brzovlakov med Du- najem in Pontebo zopet odprt.

Brzojavni promet z južno Afriko. — Pošno in brzojavno ravnateljstvo javlja: Brzojavna zveza z Mafeking-om ter od tam dalje je pretrgana.

Zasebne brzojavke v tajnem narečji se v naselbini Capland tudi v transitu ne pri- pušcajo.

Zaupanje v c. kr. urade. — Minister- ski predsednik Clary je v izjavi vlade rekel tudi, da vlada bo skrbela, da pojdejo c. kr. uradi pri vseh opravičenih zahtevah ljudstvu na roke, da se na ta način množi zaupanje do c. kr. uradov in do oblasti, in to je potrebno bolj, ker vsled politiskih borb je avtoriteta mnogo trpela.

V tem pogledu bi se pač dalo zapeti gledé na Primorje lepo pesem, ki bi tako čudno se glasila o „zaupanju“ in pa o vzro- kih, zakaj ga ni sploh ali pa ga je le malo, tako čudno, kakor se more le glasiti pesem iz „dežele neverjetnostij“! Veseli nas, da se današnji dan govori na prvem mestu vlade o potrebi odredbe, da imajo c. kr. oblasti in uradi iti na roke ljudstvu, da se pomnoži zaupanje, kar je potrebno, ker avtoriteta je mnogo trpela! Hm, radovedni pa smo res, kako mislijo to stvar urediti tisti, ki so za- sedli ministerske stole bas takrat, ko je dr- žavna avtoriteta največ trpela, ko se je vlada obrnila od svojih trdnih zaveznikov ter se pridružila tistim življenj, ki so avtoriteto države tlačili v blato! Kako rešijo zdej bas ti možje avtoriteto, to je vsem uganjka!

Slov. Čitalnica v Dol. Vrtojbi priredi v nedeljo dne 22. oktobra 1899. veselico s plesom v dvorani-gostilne v „Gradu“ s sledečim vspevom:

1. * „Naprej“, koračnica, svira orkester. 2. a) A. Hajdrih: „Sirota“, b) A. Nedved: „Mili kraj“, mešan zbor. 3. Tili: „Slovenske Ouverture“, orkester. 4. E. Komel: „Naša himna“, možki zbor. 5. S. Gregorčič: „Naš čolnec otmimo“, deklamacija. 6. Hr. Volarič: „Divja rožica“, ženski dvopev s spremljevanjem orkestra. 7. Smetana: „Sesket iz opere „Prodana nevesta“, orkester. 8. F. S. Vilhar: „Bojna pjesma“, možki zbor. 9. Schubert: „Potpourri slovenskih pesni“. 10. Igra: Kje je meja? 21. Ples. Svira vojaški orkester iz Gorice. Vstopnina k veselici 20 kr., sedeži 10 kr. Vstopnina k plesu 1 gld. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabimo odbor.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V sredo torej je bil odprt državni zbor. Otvoril ga je s kratkim govorom starosta poslancev dr. Zukan. Takoj potem je bila volitev predsednika državnih zbornic. Izvoljen je bil dosedanjí predsednik dr. Fuchs z 264 glasovi, ki se je zahvalil za izvolitev. Na to se je oglasil ministerski predsednik grof Clary s posebno izjavo, v kateri je poudarjal, da vlada si je svesta, kako težavna naloga jo čaka, misli, da resen položaj v državi bi uplival na to, da se omogoči zopet parlamentarno delovanje. Vlada da je sestavljena nevtrarno iz takih mož, ki so pripravljeni darovati svoje moči v blagor države, in sicer v smislu sedanje ustave. Vlada se obrača do vseh strank, da bi se ne molilo parlamentarno zborovanje, ker le na tak način bo mogoče kedaj priti do miru med narodi. Jezikovne naredbe so bile glavna ovira rednemu zborovanju, zato jih je vlada prekinila. To reč hoče vlada urediti v parlamentu po rednem zakonitem potu. Dalje je zatrjeval, da vlada se bo ozirala na jednokopravnost raznih jezikov, ki je utemeljena v zakonih, ter bo gledala na praktične potrebe in na zahtevo ednotne uprave, ogibala pa se bo vsega onega, kar razdružuje narode. Vlada želi rešiti nujno nagodbene zadeve, razna gospodarska vprašanja, itd.

Končno upa na podporo vseh strank. — Med govorom je bil nemir med Čehi, zlasti ko se je ministerski predsednik dotaknil preklica jezikovnih naredb; Čehi so ugovarjali Claryju več časa, dokler je govoril. Ko je sklenil Clary, se ni genila nobena roka, da bi bila zaploskala. Vstal je mladočeški poslanec dr. Engel ter izjavil, da Čehi smatrajo razveljavljenje jezikovnih naredb za veliko krivico, storjeno Čehom, s katero se je vzel češkemu narodu vero v pravičnost. To razveljavljenje je očit čin sovražnosti nasproti Čehom, ob enem pa pomeni poraz državne avtoritete. Govornik je predlagal, da se otvori debata o vladni izjavi. Predlog je bil soglasno sprejet, potem ko je še Kaiser v imenu nemških nacionalcev predlogu pritrdil.

Druga seja je danes. Na dnevnem redu je med drugim tudi volitev podpredsednikov. Levica se poteguje za to, da bi dobil njen kandidat mesto prvega podpredsednika, katero je zavzemal doslej dr. Ferjančič, ter da bi bil se le drugi podpredsednik vzlet iz desnice. V tem oziru se vrše pogajanja med desnico in levico. Neopravičena popustljivost od strani desnice bi bilo, ako se uda v toliko, da pusti zasedati mesto prvega podpredsednika članu levice ter da žrtvuje dr. Ferjančiča. — Dalje se prične danes razprava o vladni izjavi.

Izvrševalni odbor desnice je sklenil v seji 18. t. m., da prepusti levici mesto drugega podpredsednika, na mesto prvega podpredsednika pa določi „Slov. kršč. nar. zveza“ svojega kandidata. Ta se je odločila, da kandiduje dr. Ferjančiča.

Ministerski predsednik je gledel na zahtevo levice, da bodi njen kandidat Prade prvi predsednik, obiskal Javorskega; brez dvoma je skušal uplivali nanj v smislu levice. — Danes se o tej stvari odloči!

Tirolski poslanec Kathrein in desnica. — Dozdeva se, da ta tirolski poslanec, čeprav pripada desnici, ruje proti njej. V seji izvrševalnega odbora je delal na to, da bi desnica žrtvovala dr. Ferjančiča, da bi torej ne bil več izvoljen za 1. podpredsednika v zbornici, marveč bi prišel na njegovo mesto levica. Dalje se čuje, da Kathrein bi rad sestavil nekako koalicio proti Čehom in Slovencem. Če k temu dejstvu pridemo še to, da v poljskem klubu je se vedno življenj z združenje z Nemci, potem pridemo do zaključka, da desnica vendar le ne more biti tako solidarna kakor se to vedno zatrjuje!

Kdo bo v podpredstvu drž. zbornice iz levice. — Levica kandiduje z vso resnostjo poslanca Pradeja v podpredsedstvo drž. zbornice, to je onega Pradeja, ki se je delež prav izdatno obstrukcije. „Inf.“ meni, da s tem je mož izgubil pravico, dobiti tako častno mesto v parlamentu. Ali naj izgine zadnji sled parlamentarnega ugleda in rednega odnosa, in ali naj se javno razglaša zmaga parlamentarne revolucije, in to oficijelno?

Desnica, ki zatrjuje vedno, da je solidarna, desnica, ki reprezentuje dekorum parlamenta, se mora upreti takemu usiljevanju od strani levice z vso silo, ker sicer si zredi sama gađe na psih!

Poljski klub. — Dne 17. je završil klub posvetovanje o politiskem položaju

ter sklenil jednoglasno tako resolucijo: Poljski klub jemlje na znanje in potrjuje načela, izražena v razglasu o seji izvrševalnega odbora desnice dne 24. sept., zlasti glede na nadaljno zvezo strank desnice in na stremenje, da se uresniči skupni program, pred vsem, da se reši jezikovno vprašanje na podlagi jednokopravnosti, zajamčene vsem narodom v ustavi, ter da se ustanovi vlada, ki bi odgovarjala razmeram parlamentarne večine.

Italijanski poslanec pri ministerskem predsedniku. — Obljubil jim je marsikaj, za Trident se hoče zanimati ter pozvedovati o potrebah, Furlaniji treba regulovanja rek radi povodnj, za Trst je obljubil drugo železniško zvezo, itd. Zanimal se je baje tudi za srednje šole v Istri! „Piccolo“ pravi, da takim obljubam Italijani ne verjamejo dosti, ker vidijo nastajati hrvatske gimnazije, slovenske šole, itd. Seveda li bi jani bi radi čuli iz ministerskih ust kar odločno naredbo, da se mora vse Primorje kar čez noč poitalijanciti.

Demonstracije na Češkem. — V Pragi kakor tudi po drugih čeških mestih so bile te dni radi preklica jezikovnih naredb demonstracije. Razdeljevali so črne parteliste, češ, da je umrla pravičnost, „Kat. Listy“ so izšli s črno obrobjenim naslovom uvodnega članka, govorečega o odpravi jezikovnih naredb. Čehi so v Pragi kakor tudi drugodi v trumah hodili po ulicah, prepevaje slovenske pesmi. Ob jednem so se čuli krepki protestni vskliki proti preklicu naredb. V Pragi je bilo v sredo zvečer okoli 4000 ljudij zbranih na trgu sv. Vavrlava. Trije bataljoni pešev so razgnali ljudi. Nekaj so jih aretovali.

Narod češki je s tem preklicem zadet v srce, in torej, kdo mu bo zameril, ako daje od sebe glas skrajnega ogorčenja!

Mladočeški poslanci so izdali na narod poseben manifest, v katerem v mirnih besedah označujejo pomen preklica jezikovnih naredb ter pozivljejo ves češki narod na odločen odpor.

Odprava časniškega koleka. — Mej vladnimi predlogami, predloženimi državnemu zboru, je tudi ona o odpravi časniškega koleka in koledarskega koleka. Zakonski načrt pride v zbornici na vrsto med prvimi.

Ravnopravnost na Primorskem. — V „Edinosti“ citamo: Več rodoljubov v Lovranu je bilo ušlo prošnjo na pošto ravnateljstvo, da bi se za tamošnje pošto napravil dvojezični pečat. Resilete tej prošnji je bila nastopna: „St. 38533 — 1899. Blagorodnemu gospodu I. T., posestniku v Lovranu. V sled dopisa c. kr. ministerstva od 14. septembra t. l. št. 46309 se priobčuje Vasemu blagorodju, da se imenovani osrednji oblasti ni videlo ugoditi skupni prošnji lovranskih prebivalcev od 27. februarja t. l., tičeči se nabave novega pečata v dveh jezikih z napisom Lovrana — Lovran za tamošnji c. kr. poštni urad. C. kr. viši poštni svetnik in upravitelj ravnateljstva“.

Dobro, tako se glasi odločba ministerstva. Ali sedaj vprašamo: na podlagi čega-vega poročila?! Saj nam ne bodo hoteli trditi, da je osrednja oblast na Dunaju odločila sama, ne da bi povprašala popred na lokalni oblasti v Trstu?! Kakovo menenje je dalo od sebe ravnateljstvo pošte in potem — c. kr. namestništvo?! Zavrnitev so spisali na Dunaju, želele pa so jo oblasti v Trstu! To je kakor pribito.

Nemčelceva slavnost. — V nedeljo so v Križevcih odkrili spomenik hrvatskemu pesniku iz ilirske dobe, Antonu Nemčiču. Slavnosti so se udeležile korporacije in društva od vseh krajev hrvatske domovine. Slavnost se je vršila na grobu Nemčičevem in pri spomeniku in sicer veledostojno, toda do pravega navdušenja in mogoče priti, ker je nad vso prireditvijo slonela težka roka Khuenova „reda i rada“. Na banketu n. pr., na katerem je bilo navzočih mnogo pisateljev, znanstvenikov in književnikov hrvatskih, ko je bila najlepša prilika za proslavo spomina velikega sina svojega naroda, niso niti prišli do besede, da bi bili govorili o delovanju — Antona Nemčiča! Seveda bi morali govoriti o dobi vsega prepovedanja naroda hrvatskega; to pa bi ne ugajalo madjar-kim usesom in banket v proslavo hrvatskega pesnika se je izvršil brez toplih akordov.

Na lep način so vseučilišniki zagrebški proslavili spomin pesnika, a hkratu koristili njegovemu rodu: mesto venca na vnoze spomenika so zložili svoto 120 kron za pol-porni zaklad na hrvatskem gimnaziju v Pazinu.

Društvo „Kolo“ v Trstu priredi dne 10. dec. t. l. velik koncert v redutni dvorani „Politeama Rossotti“, dne 6. jan. 1900 pa prvi plesni venček.

Izgnani črnogorski dijaki. — Generalissimus Milan je dal izgnati vse črnogorske dijake, ki so obiskovali srbske šole. Dijaki so se obrnili v Karlovec, da bi nadaljevali svoje nauke na tamošnji srbski gimnaziji. Toda jih niso sprejeli, ker hrvatski ban vidi v tem pretečo politično nevarnost. Reklo se jim je, naj se obrnejo v Sarajevo!

V prvem razredu hrvatskega gimnazija v Zadru je 66 dijakov, pa je deželni šolski svet kljub temu zavrnili prošnjo ravnatelja za odprtje paralelke. Ne vemo, če se kje v monarhiji je v 1. razredu toliko stvelilo učencev!

Slovenec v Ameriki napredujejo. — V Clevelandu so se Slovenci posvetovali, kako

in kje naj si zgradijo svoj „Narodni dom“. V to svrhu so izvolili poseben odbor.

Pogorela je dne 15. oktobra zvečer slovenska vas Buče blizu Beljaka na Koroskem. Zgorelo je 17 poslopij 12 gospodarnem. Vsa krma, tudi precej živine je ostalo v ognju. Škoda je tem večja, ker je zima pred durmi.

Otvoritev skladišča v Slučivasi na Koroskem se je morala zaradi raznih zaprek preložiti se za osem dni in se bo vršila torej v nedeljo dne 29. oktobra t. l. po sledečem vspredu: Ob 1. uri popoldne blagoslovljanje novega poslopja. Ob 2. uri popoldne zborovanje. 1. Poročilo o stavbi skladišča. 2. „Kako kmetje na Koroskem gospodarijo“. Govori g. deželni poslanec Fr. Grafenauer. 3. „O pomenu zadrug“. Govori g. Iv. Kač iz Žalea. 4. „O gospodarski zvezi“. Govori g. dr. Iv. Šustersič iz Ljubljane. — Novo skladišče je jako lepa in dobro urejena stavba. Otvoritveno slavnost obeča biti prav sijajna in pomenljiva. Skladišče bode v veliko korist slovenskih kmetov. — Podružnica v Velikovu je začela delovati že dne 11. oktobra, na veliko jezo velikovskih nemurjev, ki čutijo, da se hoče slovenski kmet tudi v gospodarskem oziru osvoboditi od njihovega terorizma in postati res sam gospodar na rodni zemlji.

Koroški „bauernbund“, ta zakleti nasprotnik Slovencev, vprizori v nedeljo dne 22. oktobra v Velikovu veliko hujskanje zoper Slovence. Na pomoč so poklicali stajerskega barona Rokitsanskega, da doseže on, česar koroški močnejši sami še niso dosegli, da z znanimi svojimi frazami o „klerikalizmu“ itd. pobije koroške Slovence. Pomagal mu bode dr. posl. Černik, in gotovo se zoper koroške Slovence prihodnjo nedeljo zbere v Velikovu vse, kar po nemskonacionalno in bauernbundarsko lazi in hodi. Prestali so kor. Slovenci že mnogo, prestali bodo i to!

Časniki v Parizu. — V Parizu izhaja na dan 142 časnikov, na teden 736, na mesec 884, na četrt leta 114, na leto 7. vsega vkup 2685 časnikov. Politisti h je med temi 254, dnevnikov 82. V ostali francoski je v avgustu letos izšlo 4051 časopisov. Največ je republikanskih novin, dnevnikov v pokrajinah izhaja 255.

Poroke iz cesarske hiše. — Pravijo, da se hoče nas prestolonaslednik Fran Ferdinand poročiti z grofinjo Zofijo Chotkovno, ki je bila poprej dvorna dama pri nadvojvodinji Izabeli. V tem slučaju bi se moral prestolonaslednik odpovedati vsem pravicam do krone ter vsem onim, katere ima kot nadvojvoda.

O poroki nadvojvodinje vdove Stefani je se zopet govori kljub temu, da so se zadnje vesti preklicavale. Baje se je hotelo pripraviti nadvojvodinjo do tega, da bi oddala poprej njeno hčerko, ali nadvojvodinja da noče tega čakati, temveč se poroči z grofom Lonyayem ter odpove vsem pravicam, katere uživala kot nadvojvodinja ona in hči.

Holandci v Petrogradu za Bure. — Tamošnja holandska kolonija je počela nabirati prispevke na korist Burov. Trideset njenih članov pa odpotuje celo v južno Afriko, da se bojujejo z Buri proti nenasilnim Angležem.

Italijani za Transval. — Smejali so se, ko so slišali, da Garibaldinci snujejo ekspedicio v pomoč Transvalu. No, sedaj se ta vest od strani italijanske vlade same preklicuje kot neresnična, češ, da kaj takega bi ona ne dovolila. Torej ne pojdejo laski „junaki“ v Transval brusiti pete, kakor so bili sli na pr. na Grško! — Po raznih zatrilih pa je večina italijanskega naroda gledela na to boj na strani Angležev!

Telesna straža transvalskega predsednika Krügerja. — V Pretoriji, ki je glavno mesto Transvala, se je združilo 200 žen v telesno stražo predsednika Krügerja za slučaj, ako bi morali oditi vsi možki na boj. Te žene so oborožene z revolverji Mauserjeve sestave ter se vezbajo vsaki dan v streljanju. Znamenje, da med Buri živi silen vojni duh.

Vojna Anglije s Transvalom. — Takih poročil, na katera bi se človek mogel do cela zanesti, ni z bojščia. Angleška poročila so pa očitno pristanska in zato nezanesljiva. Pri Mafekingu so se spopadli Buri z Angleži. Poročila trdijo, da so Buri izgubili 300 mož, Angleži pa samo 6! Burski general Joubert se je utaboril v Charlestownu in angleška vojska se je morala umakniti pred njim. Angleži so iz mesta bežali. Pri Spill-Fonteinu je prišlo tudi do boja. Angleška poročila trdijo, da so se Buri morali umakniti z bojščia. K ki 9 milj od Mafekinga so Buri razgnali v zrak angleški vlak, ki je bil napolnjen z dinamitom. V bližini Achtonholmesa so došli Angleži v dotiko z Buri. Vnel se je hud boj; izid še ni znan. Torej na raznih straneh vihra boj za svobodo. Prava poročila o bojih, o njih izidu, pa dobimo šele kasneje ščasnoma, sedanja na sploh so po večini pomanjkljiva.

Raznoterosti. — Profesor veronauka v Celju na gimnaziju dr. Fran Janežič je nenadoma umrl v tork popoldne. — Avstrijski poslanik grof Welsersheimb se je napotil te dni v Haag, da podpisuje zapisnik o mirovni konferenci. — Dne 16. t. m. so otvorili na Dunaju novo poslopje fiziologičnega zavoda. — V Požunu se je ustrelil od-

vetnik dr. Polović, ker je izgubil na borzi ogromne svote. — Iz Pariza na Svedsko sta prišla preteklo nedeljo dva Francoza v 23 urah, in sicer v balonu. — Ključar Wagner v Budimpešti si je bil osnoval zavod beračev. Cel kup beraških otrok je preskrboval s hrano in stanovanjem. Ti so mu morali nositi nabrani denar. Wagnerja je prijelo redarstvo. — V Moskvi na Ruskem so ustanovili blagajno za vzajemno zavarovanje nevest. Dekleta morajo pričeti plačevati z 10 letom. Če se ne omoži do 36 leta, se jej izplača zavarovana svota. — Na Ruskem so samo v Turkestanu raztrgali volkovi minolo leto čez 10.000 konj, 1500 velblodov, čez 30.000 ovar, 4000 koz in 4000 rogate živine. — Kopališče Cirkvenica na Hrvatskem je prišlo v konkurz. — Mesto Dunaj je imelo lansko leto dohodkov gld. 60.977.708 in 61.554.744 stroškov. Aktiva znašajo 107 milijonov, pasiva 116 milijonov, občinsko imetje pa 95 milijonov. — Hrvatski učitelji so si osnovali v Zagrebu društvo „Hrvatska učiteljska šledna i predjudajna zadruga“, ki je začelo poslovati s 1. t. m. — Na Ogerskem je bilo l. 1898. civilnih zakonov 9291; ločilo se jih je pa 1343! — Nemški dr. poslanec dr. Funke, ki je star že 67 let, se je poročil te dni z 22 letno svojo nečakinjo Lavro Funke. V Trstu je umrl med ljudstvom splošno znani trgovec Fran Kastelic. — Parnik Semiramis je dospel v Trst v sredo ter odplul takoj v lazaret. — Te dni je odpotoval nadvojvoda Ljudevit Salvator iz Opatije v Benetke; v Opatiji je bil 2 meseca. — Dalmatinski državni poslanci in ravnatelj Borić je stopil v pokoj ter dobil Franc-Jožefov red.

Književnost.

„České umění“. — Tak je naslov zbirki umetniških del, ki je začela izhajati v Pragi pri založniku Bedřichu Kočí-ju (Frantiskovo nabřeží č. 14. N.) Ta zbirka se je pričela z barvnimi slikami Vavrlava Janse pod zaglavjem „Stara Praha“. Janse je poznat kot izborni češki akvarelist. Zbirka „Stara Praha“ bo obsegala 100 reprodukcij njegovih akvarelov iz Prage in k istim bo pridejan tekst iz peresa konservatorja Jan. Hermana.

To znamenito izdajanje se pričinja s velečastno odo „Staré Praze“ iz peresa Ant. Klísterskega. Slika „Jirská ulice na Hradčanech“ nas že naprej osvedoča, da stojimo pred vrsto znamenitih slik.

Naročnina za celo delo, ki bo obsegalo 26 zvezkov, znaša 50 gld. Posamične slike bodo stale po 75 kr. komad.

Henneberg-Seide

von 45 kr. bis fl. 14.05 p. Met. — nur acht, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen — schwarz, weiss und farbig, — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hof-) Zürich.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche gasse 8 Budapest.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetilk za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za detelo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo el.) tikarno žrk na perilo. (P. el.)

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 8
astno zalogo z izdelovalnico tehnične raznovrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno znanstvo v St. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prevzemam v mehanično popravilo vsakovrstne uteže, kolosa, šivalne stroje in slične reči. Imam **glavno zalogo koles prvih ameri-kanskih sistemov**, katere so pripoznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež udam

KAROL KOMEL,

v Semeniški ulici številka 8

20-6

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za hirmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

G. kr. kroji vsa katernu razumlji-
vi krojiti obleke vsake vrste.

Martin Poveraj,
trgovec, civilni in vojaški krojač,
v Gorici na Travniku št. 22. I. nadst.

Bogata zaloga vsake vrste blaga
gotovih oblek, perila in vseh spada-
jočih priprav za obleke vsakega
stanu.

Novo blago došlo za sponladansko in
letno sezono iz avstrijskih in angleških tovar-
nišev v dobrih in mojih zalogi. Vdobja se blago
tudi nižje vrste od 68 kr. meter naprej, to
j. 3 m 25 cm za celo obleko stane 2 fl.
21 kr. Dobivajo se patentirani hlače-
niki, kateri na pasih od hlače ni treba gum-
bov, služijo tudi, da se hlače besijo, da se
ne zrujajo.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje
oblek tudi za dame fineje vrste po vsakateri
zahtevajoči modi. Kdorkoli vkupi pri meni
blago, mu je prosta volja si delati kjer hoče,
ker pri meni je blago prav po ceni.

Delo je nekaj dražje, ker se siva
večinoma z rokami. Izdelane obleke so tako
po ceni, da ceneje ni mogoče zahtevati.

Kuštrin Anton
trgovec
z jedilnim blagom
Gospodarska ulica št. 23.

Priporoča svojo zalogo jestvin in
kolonijalij po jako nizkih cenah.

Ima zalogo vsakovrstnega olja, na-
vadnega in najfineje vrste „Luka“.

Razpošilja naročeno blago tudi na
deželo po pošti od 5 klg. naprej.

Ohljuje točno in hitro postrežbo.

SAUNIG & DEKLEVA
V Gorici — Nuuska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica
in
edina mehanična
popravilnica
šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se na-
haja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čev-
ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje
se vdobé od gld. 32 naprej.

V zalogi imata tudi dvokolesa, puške
in samokrese.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na levski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav
JOS. VINDYŠ - A.
v Pragi na Smihovu
(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih telovadnic
po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripotoč-
nih sprisal domačih in inozemskih.
Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmernosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne
prosto. —3

Poprave izvršajo po najnižjih cenah.

Garancija 5 let.
M. ŠULIGOJ,
urar v Kanalu.
Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših
sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschiff-
chen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je gled-
ljavna in hitrosti nedosegljiva (1000-2000
šivov v minuti), siva naprej in nazaj. Sme se
je po vsej pravici krono vseh strojev imenovati.
Stroji za šivilje od 30 gld. za krojače od
38 gld. naprej s stojalom vred.
Ob enem se priporoča za točno popravo
vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.
Garancija 5 let.

Odda se v najem
soba s pohištvo.

Vsprejema se edino gospoda, ka-
teremu se lahko postreže tudi s hrano.
Soba ima prost uhod.

Več pove naše upravnistvo.

Pozor!!

Želez v vsaki množini kupuje pod-
pisane po najvišji ceni. — Ob enem opo-
zarja tudi na zalogo ljubljanskega kislega
železa, katero prodaja v sodekih po 100, 50
in 25 klg.

Ivan Premrou,
V Gorici, ulica Morelli (za mesnecami)
št. 49. zadej.

Prva mizarska družba
v SOLKANU pri Gorici

Je otvorila 1. maja t. l. v novih prostorih
gosp. Otona Lenassija

mehanično tovarno vsakovrstnega pohištva
ter strgarskih izdelkov.

Izdela se bode z najnovejšimi stroji
vsako delo, spadajoče v mizarsko in str-
garsko obrt.

V svoji veliki zalogi v Solkanu,
kjer se bode prodajalo na drobno in
v celoto, ima v veliki izbiri najmoder-
nejše izdelane pohištva za spalne
in sprejemne sobe ter za salone. —
Nadalje ima v zalogi vsakovrstne
strgarske izdelke.

Pisnena naročila je posiljati direktno
na tovarno, kjer se izvršujejo točno in solidno.
Tovarna se nahaja nad Lenassijevim
mlinom, zaloga pa v hiši št. 8 v prostorih
„Orsulinke“.

Prave in edine železčne kapljice,
(Vzdrževna znanost). Zdravilna moč teh
kapljic je nepre-
kosljiva. — Tek-
pljice vredijo vedno
prebravljane, če se
jih dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. Okrepi po-
stoj. Zdravilni želez-
stori, da zgine v kratkem času
omotica in živčna tenost (mrivost).
Te kapljice tudi storé, da človek
raje je. —9
Cena steklenici 30 kr.
Prodajajo se v vseh glavnih le-
karnah na svetu. Za naročitev
in pošiljatve pa jedino le v le-
karni
Cristofolletti v Gorici.

Proti protinu in
revmatizmu
je najuspešnejše, najgotovje in najugod-
nejše sredstvo
Zoltanovo mazilo
za protin in revmatizem.
Steklenica velja 1 gld.
in se dobiva v lekarni dvornega zalagatelja
Béla Zoltan
v Budimpešti V.
Na tisoče zahvalnih pism in spris-
cev dokazuje, da to čudovito mazilo
v malo dneh popolnoma
in gotovo ozdravi
tudi najstarejše bolezni protina in rev-
matizma, celo pri onih bolnikih, ki so
se zman trudili, da bi si v kopeljih
pričobili zdravje.

„Krojaška zadruga“
vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici
Gospodarska ulica št. 7.
Velika zaloga
vsakovrstnega manufakturnega blaga
za ženske in moške obleke
za vsaki stan in vsaki letni čas
v največji izbiri
kakor: sukno, platno, prtenina, Chiffon, oksfort, srovič, vsakovrstne
preproge in zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo,
srajce „Jäger“ itd. itd.
Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja!

P. Drašček
trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici
Priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v
Gorici in z dežele.
Prodaja Ciril-Metodovo in Kneippovo
sladno kavo v zavojih.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in
Metoda.

Razglednice
krasno dovršene od 20—25 gld. 1000.
Naročila sprejema **Anton Jerklč, fo-**
tograf v Gorici. Na željo pride fotogra-
firati sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj
naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem
ko se ilustruje cel svet na razglednicah.

Mit der **Goldenen Medaille und dem Ehrenpreise** prämiert,
der **allerhöchsten** Auszeichnung
der Jubiläums-Ausstellung für allgem. Hygiene Dresden 1899.
PLATEN
Die Neue Heilmethode
Lehrbuch der naturgemässen Lebensweise, der Gesundheitspflege
und der arzneilosen Heilweise.
Hauptwerk.
Mit einem anatomischen Modell des männlichen Körpers,
bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 8 Chromotafeln
und 431 Text-Abbildungen. Preis in hocheleg. geb. in 1 Bde. 10 Mk. =
6 fl. 6. W. = 13.35 frs., in 2 Bdn. 11 Mk. = 6.60 fl. 6. W. = 14.70 frs.
Supplement. **Nur für Erwachsene!**
Mit einem anatomischen Modell des weiblichen Körpers,
bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 15 Chromotafeln
und 48 Text-Abbildungen. Preis in reichgeprägtem Prachtband
10 Mk. = 6 fl. 6. W. = 13.35 frs.
Hauptwerk u. Supplement zusammen, in 3 Bdn.
geb., i. eleg. Karton, 20 Mk. = 12 fl. 6. W. = 26.70 frs.
Im „Platen“ sind sämtliche bisher erprobte Heilmethoden, wie die
von Friessnitz, Schroth, Rikli, Kneipp, Hensel, Glüncke etc.
enthalten. Indem nur das wirklich Gute und Erfolgreiche, die
Quintessenz der genannten Lehren mit der Platenschen Methode
verschmolzen wurde, ist eine
Encyclopädie der Naturheillehre von grösstem Werte
entstanden, die, auf jeden Krankheitsfall individuell eingehend, der
Menschheit ganz hervorragende Dienste zu leisten geeignet ist.
Zu beziehen durch alle Buchhandlungen sowie direkt vom Verlage
Berlin W. 57
und Leipzig.
Deutsches Verlagshaus Bong & Co.

V zalogi
izšli ste ravncar:
Goriške tiskarne A. Gabršček v Gorici
„Salonska knjižnica“ H. Kujiga; vsebina: Zalogra „Hamlet“.
„Slovenska knjižnica“ suopit 88-89; izvirna drama: „Kokotnjač“ cena 40 kr.
Umetniške razglednice s sliko Ant. Verovska v vlogi Blaža Mozola v igri „Ruhnjati“.

Prva slovenska trgovina z železjem
v Gorici
Konjedic & Zajec
(prej G. Darbo)
pred nadškofijo št. 5.
Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega
štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene plo-
ščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča,
peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.
Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbo. Prevzemata vse
naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.
Glavna zaloga za Gorico in okolice
izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.
Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. **Nussbaum-a**
v Ajdovščini po tovarniških cenah.
Edina zaloga
najboljšega koroškega **Acalon** in **Brescian-jekla**.
Zaloga **Portland** in **Roman-Cementa**, kmetijskih strojev iz
prvih tovarn.
Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!
Cenjena gospodinja!
Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikori, ampak zahtevajte povsod
najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste
cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava
družbe sv. Cirila in Metoda“.
Dobiva se povsod!
Glavna zaloga pri: **Iv. Jabačinu** v Ljubljani.
Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!